

Иван Вазов

Ти каза туй...

Ти каза туй – и аз го чух;
ти не иска – и ме отрови,
ти буря внесе в моя дух,
ти зле ми раната разрови.

Благодаря... Аз спотаих
и бол, и кипналата злъчка;
аз видех образа ти тих –
и не направих нито бръчка.

Дали позна ти мойта скръб
и мойто мрачното геройство?
Не! Твоя взор остана тъп,
завит с убийствено спокойство,

и ти ми рече: „Лека нощ!“
Аз отвещах: „И тебе тоже“ ...
И във сърцето с тоя нож
легнах да спа... о боже, боже!...

1883

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8470>]